

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo „Angeljček“

Štev. 7.

V Ljubljani, dné 1. julija 1904.

Leto XXXIV.

V trpljenja dneh.

Nikar, nikar me ne vprašujte
Zakaj molčim, zakaj bedim,
Zakaj li z vami dni mladostnih
Se tudi jaz ne veselim.

Ah, nad menoj se v kopo črno
Oblaki temni zbirajo ...
Srce trepeče mi nemirno,
In upi mi umirajo.

Mar kmetič zre veselo k nebu,
Ko mu preti oblak teman,
Da mu uniči klasje zlato,
Da mu uniči vrt krasan?

In z vami v teh otožnih dnevih
Kako naj li se veselim?
Ah, moj veseli čas odplul je,
Jokaje gledam jaz za njim ...

Jos. Andrejev.

Ko bi solnček bil.

Ko bi zlati solnček bil,
Pa bi šel pogledat
Tjakaj za zeleno goro,
Kaj junaci vrli naši
Tam v tujini delajo.

Morda divji boj divja
Ondi za gorami,
Ali morda že končan je,
In junaci vrli naši
Šumni pir pirujejo.

Morda pa junaci naši
Smrtno spanje spijo ...
Res, ko zlati solnček bil bi,
Pa bi skrivoma pogledat
Za zeleno goro šel.

Semjonov.